

Tro paa, at Finanzministerens andet Niemed, nemlig Tilveiebringelsen af en almindelig Regel for en permanent Indkomſtſkat, vilde kunne naaes, og navnlig holdt jeg mig overbevist om, at det ikke vilde kunne naaes ved det da forelagte Forſlag, ſom i Grunden ikke var Andet end en Matricul, hvis Anvendelse ſkulde henſtydes til Finanzlovsforſlaget eller til en med Finanzlovsforſlagets ligeſtillet Behandling. Skjøndt der vel i hiint Forſlag fandtes enkelte Tanker, ſom muligen kunde benyttes i en ſtorre Combination, var det mig dog klart, at det, hvad der nu ogſaa maa betragtes ſom indrømmet fra alle Sider, ikke kunde bruges til derpaa at bygge en længere vedvarende — for ikke at bruge det stærke Ord „permanent“ — Indkomſtſkat. Derom have baade Majoriteten og Minoriteten i Landſtinget, og derom har ogſaa hele Folkethinget været enigt. Her i Thinget har en Minoritet, det vil ſige en Afdeling af Thinget, der var meget nær ved at være Majoritet, og i Folkethinget en meget ſtor Majoritet dernæſt gjort forſkjellige Forſøg paa at lave en ſaadan almindelig Regel for en vedvarende Indkomſtſkat, men det har viiſt ſig, hvad der jo ogſaa er meget naturligt, at et Forſlag til en ſaadan Lov ikke kan udarbejdes paa henſigtsmæssig og ſnykelig Maade i en ſtor Forſamling, allermindſt, hvor der ſkal tilveiebringes Enighed mellem to Forſamlinger. Alt, hvad der er præſteret af Minoriteten her og af Majoriteten i Folkethinget, kan, ligesom Regjeringens oprindelige Lovarbejde, maaffee afgive et brugbart Materiale for en yderligere Bearbejdelse, men det udgjør ikke et paſſende Grundlag, hvortil jeg kunde give min Stemme. Jeg har for mit Vedkommende albrig beſtridt, at — for at blive ved de Udtryk, ſom nu have faaet en courant Betydning — Procentſyſtemet i og for ſig ſvarede langt fuldſtændigere og bedre til Begrebet om en Indkomſtſkat, paalignet alle Landets Værgere, end det Contingentſyſtem, hvormed vi jo have været nødfagede til at experimentere. Naar jeg derfor allerede tidligere har udtalt mig for at gaae den Vej, der har vundet Majoritet her i Landſtinget, og har vundet meget stærke og vægtige Stemmer for ſig i Folkethinget, og ſom jeg nu haaber vil blive lagt til Grund ved

denne Leilighed, da er det kun, fordi den afgiver et aldeles ſikkert og beſtemt Middel til at naae Hovedniemedet, nemlig Tilveiebringelsen af de fornødne Midler, og fordi man allerede har vundet Erfaringer med Henſyn til den, ſom ganſke viſt kunde have været benyttede og udviklede mere i Mellemtiden, men ſom i hvert Fald give Sikkerhed for, at Niemedet derigjennem kan fyldeſigjøres. I det jeg alſaa for Fremtiden maa forbeholde mig fuldkommen Frihed til, derſom man kommer til det Reſultat, ſom jeg rigtignok forudſeer, at man vil komme til, at vi for en længere Arrække maa have en extraordinair perſonlig Stat, da at ſlutte mig til et ganſke andet vel gjenſtemtænk og vel udført Udkaſt derom, naar et ſaadant forelægges ad Aare, ſtal jeg i dette Øieblik med den dybeſte Overbeviſning give min Stemme til det nærværende Lovforſlag, der, ſaaledes ſom den ærede Ordſpører nys udtrykte det, udſkyder det hele Syſtems Diſput, og derimod kun holder ſig til det, ſom nu er magtpaaliggende, og ſom efter min Overbeviſning ikke kan og bør afviſes, nemlig at ſtaffe et Supplement til Statens øvrige Indtægter. Jeg agter alſaa at ſtemme for det Endringsforſlag, ſom nu foreligger fra Finanzministerens Side, og jeg finder det under Sagens nuværende præſterende Stilling ikke engang Umagen værd at gjøre de Bemærkninger om Enkeltheder derti, ſom jeg ellers mulig kunde finde Anledning til.

Madvig: Der er allerede af en anden Taler (Brinck-Seidelin) blevet hentydet til, at jeg er det eneſte Medlem af den Side af Udvalget, der ved den tidligere Behandling af denne Sag her i Salen ſluttede ſig til Procentſyſtemet, der er gaaet over til beſtemt at underſtøtte det Endringsforſlag, ſom nu foreligger fra den høitærede Finanzminister. Jeg troer at burde ſige et Par Ord om Grunden dertil. Jeg har ikke forandret min Mening om, at Procentſyſtemet er det eneſte rigtige Syſtem, naar man virkelig vil have en Indkomſtſkat, og jeg troer, at vi, naar vi ſkulle have en ſaadan Skat for Fremtiden, maae komme dertil. Jeg troer ogſaa endnu, at de Arbejder, der vare blevne gjorte her i Landſtinget for at finde en Form for en ſaadan